

"Evet, mücmel ve mutlak hakaik; biz, zahirî vesile olup çıkıyor. Tanzim ve tasfiye, tasvir ise, kıymettar, muktedir ders arkadaşlarıma aittir." İzah eder misiniz?

"Biliniz ki, şu zamanda şu vazife-i imaniye çok mühimdir. Benim gibi zayıf, fikri çok cihetlerle inkısam etmiş bir biçareye yükletmemeli, elden geldiği kadar yardım etmeli. Evet, mücmel ve mutlak hakaik, biz zahirî vesile olup çıkıyor. Tanzim ve tasfiye, tasvir ise, kıymettar, muktedir ders arkadaşlarıma aittir. Bazan onlara vekâleten tafsilâta, tanzimata girişiyorum, noksan kalıyor."(1)

İmana dair hakikatler, bizden mücmel yani özet, mutlak yani genel bir şekilde çıkıyor. Bu imana dair hakikatleri tanzim ve tasfiye etmek ise, Nur talebelerine ait bir vazifedir. Buradaki tanzim ve tasfiyeden maksat, Risale-i Nurları bütün muhtaç gönüllere hikmetli ve açarak anlatmaktır. Zaten **tasvir** bir şeyi daha anlaşılır kılmak, daha açıkça ifade etmek anlamlarına geliyor.

Yani Üstad burada **"Ben Risale-i Nurlara vesile oldum, siz de bu hakikatleri en güzel ve anlaşılır bir vaziyette topluma yayacaksınız."** diyor. İlham benden, yaymak sizden denilmek isteniyor. Tabi bu hakikatleri yayarken toplumun bilinç ve eğitim seviyesine de inmek gerekiyor.

(1) bk. [Barla Lâhikası, \(131. Mektup\)](#).